

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 278. Quid observare debeat Confessarius mulierum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

riam necessariam, & quia etiam non scitur, an
 afferat sufficientem, aut merito dubitatur, an
 efficaciter doleat de suis venialibus, ideoque
 illi non datur absolutio sed sola benedictio,
 putarunt aliqui id non posse fieri poenitente
 inscio seu non admonito, sed non invenio cau-
 sam, cur necesse sit eum admoneri, nam iudi-
 cium de danda absolutione vel sola benedi-
 ctione pertinet ad solum Confessarium; quod
 autem absolutio non detur, ipse causa est, quia
 non ostendit se dispositum, & ex hoc, quod
 non admoneatur, nullum ei damnum vel in-
 commodum causatur, ergo causa nulla est, cur
 admoneri debeat: In hoc autem non esse simu-
 lationem administrationis Sacramenti, dixi l.
 6. p. 1. n. 158.

1890. Q. 278. Quid observare debeat Confessarius mu-
 lierum. R. §. 1. Confessarius mulierum debet
 habere magnam patientiam, ut audiat nugas, que
 solent ab ipsis admisceri in ipsa confessione; ut expis-
 tur veritatem eorum, que dicunt, modo agentes, modo
 negantes; ut suadeat non expedire, quod ita crebro re-
 petant confessiones generales; ut sinat protrahi con-
 fessionem ad diffusos discursus, que verbis valde com-
 pendiosis posset peragi; ut ferat idem peccatum in ea-
 dem confessione iterum atque iterum exprimi, & qui-
 dem sine ulla omnino necessitate; ut insurgentium
 scrupulorum nubes disjiciat; ut pusillanimes in spe
 salutis æternæ erigat; ut remissionem injuriarum ani-
 mo tenacius inhaerentium suadeat; ut inducat ad fu-
 gam occasionum proximarum; ut denique sustineat
 muliebrem levitatem, inscitiam ac inconstantiam.
 Hæc Pelliz. tr. 10 c. 3. n. 162.

1891. §. 2. Confessarius debet esse cautissimus in
 conversatione cum mulieribus: S. Hieron. in
 Epist.

Epist. ad Nepotianum ait : Omnes puellas & virgines Christi aut æqualiter ignora aut æqualiter dilige : nec sub eodem tecto mansites , nec in præterita castitate confidas : Nec sanctior Davide , nec Salomone esse potes sapientior. Memento quòd paradisi columnam de possessione paradisi mulier eiecerit. Periculose tibi ministrat , cujus vultum frequenter attendis. Si propter officium Clericatus vidua à te visitatur aut virgo , nunquam domum solus introeas : tales habeto socios quorum contubernio non diffameris : caveto omnes suspiciones , & quidquid probabiliter fingi potest , ne fingatur , antè devita. Crebra munuscula & sudario-la & fasciolas & vestes ori applicitas & degustatos cibos blandisque & dulces litterulas sanctus amor non habet. Mel meum , lumen meum , meum desiderium , omnes delicias & lepores & risu dignas urbanitates & ceteras ineptias amatorum in comœdiis erubescimus , in sæculi hominibus detestamur , quantò magis in Monachis & Clericis , quorum & Sacerdotium proposito , & propositum ornatur Sacerdotio. Videas nonnullos accinctis venibus , pullâ tunicâ , barbâ prolixa à mulieribus non posse discedere &c. Similia habet S. August. Tom. 3. in Psalm. 50. & Tom. 10. serm. 250. De tempore : alibi ait , Nec tamen quò sanctiores sunt , minus cavendæ : crede mihi , Episcopus sum , in domino loquor , non mentior , cedros libant , id est , magnos Ecclesiæ Prælatos sub hac specie corruisse reperi , de quorum casu non magis præsumebam quàm Ambrosii & Hieronymi. Raynaudus Tom. 12. opusc. 1. in præf. n. 6. refert dixisse S. Franciscum Seraphicum ob quorundam è suis familiaritatem nimiam cum Clarissis : Timeo Fratres , ne Deus abstulerit nobis uxores , & diabolus dederit nobis Sorores. Propter ista pericula Societas JESU in Reg. 16. Sacerdotum sic habet : In audiendis

confessionibus, foeminarum praesertim, severos patris se quam familiares exhibeant: in universum tamen paterna quaedam & spiritualis gravitas in eis eluceat. Atque etiam ideo S. Xaverius teste Turfelli in equo vita l. 6. c. 17. Quoniam in familiaritate mulierum ferme plus periculi est quam emolumenti, magno per auctor erat confessarius, ut in confessionibus, in colloquiis, in congressibus earum, in reconciliacione cum conjugibus cauti essent intentique ad suspiciones vicesque horum, & non tantum ad culpam criminem vitandum. Addebat S. X. uxori affirmanti se enixius servitutam Deo, si abstineret a consuetudine viri, non esse credendum, quia multum ille fervor facile refrigescit, nec unquam ferè suscipitur sine gravi aliqua virorum offensione. Sylvius in notis ad c. 22. Instruct. Pastor. S. Car. Borrom. ait, Cavendum est unicuique, praesertim Sacerdoti, ne sub specie necessitatis, consilii vel auxilii nimiam familiaritatem contrahat cum quantumcumque devota muliere, contingit enim, ut ubi videtur esse charitas, ibi verè sit vitiosa cupiditas. ... Quatuor sunt potissima, quae Sacerdotes quosdam reddunt inglorios ac inutiles (utinam non noxios) Pocula, Mulieres, Praesumptio, & eorum, quae didicisse se putant, Usus indiscretus. Videri potest Rayn. Tom. 12. De sobria conversatione cum mulieribus.

1892. Q. 279. Quid observare debeat Confessarius eorum, qui specialiter profitentur devotionem aut perfectionem. R. S. 1. Aliqui poenitentes volunt esse contemplativi sive hypermystici, omnia extraordinaria sectantes, imò & loquentes verbis extraordinariis, quales sunt, submersio in abyssali profundo, annihilatio sui, effluxus à Deo, meditatio negativa, sanitas caelestis, languor tartareus &c. hos egregiè perstringit Rayn. in Heter. tom.